Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Οκτωβρίου 2001

σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης που προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ των τομέων της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης (νόμος αριθ. 81 της περιφέρειας της Σικελίας της 7ης Νοεμβρίου 1995)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2001) 3060]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2002/195/ΕΚ)

(ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 27)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Απόφαση 2002/939/ΕΚ της Επιτροπής της 2ας Οκτωβρίου 2002	L 329	32	5.12.2002

▼B

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Οκτωβρίου 2001

σχετικά με το καθεστώς ενίσχυσης που προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ των τομέων της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης (νόμος αριθ. 81 της περιφέρειας της Σικελίας της 7ης Νοεμβρίου 1995)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 3060]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2002/195/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο στοιχείο,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, που αφορά την κοινή οργάνωση της αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα [1],

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή του στις 6 Δεκεμβρίου 1995 οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, τον περιφερειακό νόμο της περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 81 της 7ης Νοεμβρίου 1995, ο οποίος περιλαμβάνει «Διατάξεις οικονομικού χαρακτήρα για το έτος 1995» (στο εξής νόμος αριθ. 81/1995) που αφορούν τους τομείς της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης. Με επιστολή του στις 2 Μαΐου 1996 οι ίδιες αρχές κοινοποίησαν το κείμενο περιφερειακού νόμου αριθ. 18 της 6ης Απριλίου 1996 (στο εξής νόμος αριθ. 18/1996) «Παρεμβάσεις στους τομείς των επιχειρηματιών και της συνεργασίας των νέων. Ταμείο για τον εκμηχανισμό της γεωργίας (ESA). Τροποποιήσεις των προτύπων, παράταση των όρων» το οποίο τροποποιεί το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995.

(2) Τα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπει ο νόμος αριθ. 81/1995, η εφαρμογή του οποίου έχει ανασταλεί εν αναμονή μιας απόφασης της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 87 της συνθήκης, πρωτοκολλήθηκαν από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής υπό τον αριθμό:

Ν 408/Β/96 όσον αφορά τον περιφερειακό νόμο αριθ. 81/1995 σχετικά με τους τομείς της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης και

Ν 408/Α/96 όσον αφορά τους άλλους τομείς.

---

[1] ΕΕ L 179 της 14.07.1999 σ. 1. Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης. Ο κανονισμός καταργεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, που αφορά την κοινή οργάνωση της αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα, ο οποίος κατάργησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, σχετικά με την κοινή οργάνωση της αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα, όπως είχε τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 του Συμβουλίου.

▼B

(3) Η Επιτροπή εξέτασε και ενέκρινε βάσει των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης (επιστολή της Επιτροπής SG (97) D/07189 της 20ής Αυγούστου 1997) την ενίσχυση Ν 408/Α/96 η οποία αφορά τα μέτρα ενίσχυσης που περιλαμβάνονται στο νόμο αριθ. 81/1995, εάν και στο μέτρο που εφαρμόζονται σε άλλους τομείς εκτός της γεωργίας, της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Η εφαρμογή στους τομείς της γεωργίας, της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας των μέτρων που περιλαμβάνονται στον προαναφερόμενο νόμο εξετάστηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο της ενίσχυσης Ν 408/Β/96.

Η παρούσα απόφαση δεν αφορά την ενίσχυση Ν 408/Α/96.

(4) Οι συμπληρωματικές πληροφορίες διαβιβάστηκαν με την επιστολή 5657 της 9ης Αυγούστου 1996 με την επιστολή 7382 της 30ής Οκτωβρίου 1996, με την επιστολή 7694 της 13ης Νοεμβρίου 1996 και με την επιστολή 2694 της 12ης Απριλίου 1996. Με βάση τις πληροφορίες που διέθεσαν οι ιταλικές αρχές είναι σίγουρο ότι τα άρθρα 4 και 9 του νόμου αριθ.81/1995 εφαρμόζονται στους τομείς της γεωργίας, της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Όσον αφορά το άρθρο 8 οι αρχές δεν απάντησαν σε όλες τις ερωτήσεις που έθεσε η Επιτροπή σχετικά με το εύρος της εφαρμογής του ιδίου άρθρου και ειδικά σχετικά με την εφαρμογή του στους τομείς της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης.

(5) Με επιστολή της της 23ης Ιανουαρίου 1997 η Επιτροπή ενημέρωσε την Ιταλία σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης εναντίον αυτής της ενίσχυσης.

(6) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [1]. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το εν λόγω μέτρο.

(7) Οι ιταλικές αρχές παρουσίασαν τις παρατηρήσεις τους με τις επιστολές 3155 και 3899 στις 8 Μαΐου 1997 και στις 12 Ιουνίου 1997 αντίστοιχα. Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις ως προς αυτό το θέμα από τους άλλους ενδιαφερομένους.

(8) Οι ιταλικές αρχές ζήτησαν με την επιστολή 9365 της 23ης Ιουλίου 2001, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 28 Αυγούστου 2001, την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ [2] για το άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 και κατά συνέπεια ζήτησαν από την Επιτροπή να λάβει μία απόφαση εντός δύο μηνών από την ημερομηνία πρωτοκόλλησης του αιτήματος.

(9) Η παρούσα απόφαση αφορά μόνο την εφαρμογή των μέτρων ενίσχυσης στους τομείς του παραρτήματος Ι της συνθήκης (δηλαδή: στη γεωργία, κατά την έννοια της πρωτογενούς παραγωγής, στη μεταποίηση και στην εμπορία των γεωργικών προϊόντων, στην αλιεία και στην υδατοκαλλιέργεια).

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

(10) Τα μέτρα που αφορά η παρούσα απόφαση είναι μόνο αυτά που προβλέπουν τα άρθρα 4, 8 και 9 του περιφερειακού νόμου 81/1995, τα οποία περιγράφονται παρακάτω στο μέτρο που εφαρμόζονται στα προϊόντα του παραρτήματος Ι

[1] ΕΕ C 88 της 19.3.1997, σ. 17.
[2] ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

▼B

της συνθήκης (γεωργικά και αλιευτικά προϊόντα). Στο μέτρο που οι ενισχύσεις οι οποίες προβλέπονται από το νόμο αριθ. 81/1995 εφαρμόζονται και σε άλλους τομείς εκτός από τη γεωργία, την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια εξετάστηκαν και εγκρίθηκαν από την Επιτροπή κατά την έννοια των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ με την επιστολή SG (97) D/07189 της 20ής Αυγούστου 1997

(11) *Άρθρο 4 του περιφερειακού νόμου 81/1995.* Με βάση αυτό το άρθρο ο περιφερειακός σύμβουλος για τη γεωργία έχει το δικαίωμα να «χορηγήσει τις ενισχύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 78 του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/1993 υπέρ των αμπελουργών οι οποίοι έχουν δικαίωμα επαναφύτευσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 [1] λόγω της ζημιάς που υπέστησαν εξαιτίας της ξηρασίας κατά την περίοδο 1988/90 και υπέβαλαν αίτηση για να λάβουν τις ενισχύσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 [1] με τους ίδιους κανόνες». Για την επίτευξη των στόχων αυτού του άρθρου θα διατεθούν 2 δισεκ. ITL (περίπου 1 εκατ. ευρώ) όσον αφορά το έτος 1995.

Μόνο οι αμπελουργικές εκμεταλλεύσεις που πληρούν και τους τρεις όρους που προβλέπει το άρθρο, δηλαδή οι οποίες:

i) έχουν το δικαίωμα επαναφύτευσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 [2],

ii) δεν έχουν κάνει χρήση αυτών των δικαιωμάτων εξαιτίας της ξηρασίας των ετών 1988/90,

iii) έχουν υποβάλει αίτηση να λάβουν την πριμοδότηση που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 με στόχο την οριστική εγκατάλειψη των αμπελώνων,

δικαιούνται την εν λόγω ενίσχυση.

Οι δικαιούχοι αυτοί μπορούν να λάβουν και τις ενισχύσεις που προβλέπει το άρθρο 78 του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/93, το οποίο ορίζει ότι οι αμπελουργικές εκμεταλλεύσεις που έχουν υποβάλει αίτηση εκρίζωσης και επαναφύτευσης και έχουν υποστεί ζημιές εξαιτίας της ξηρασίας των ετών 1988-90 δεν έχουν πρόσβαση στις ενισχύσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88.

Στην ουσία η ενίσχυση έχει ως στόχο να αποζημιώσει τους εν λόγω αμπελουργούς εξαιτίας της αδυναμίας τους να χρησιμοποιήσουν τα δικαιώματα επαναφύτευσης λόγω της ξηρασίας, δικαιώματα τα οποία έληξαν κατά τα έτη που εμφανίστηκε αυτή η ξηρασία προσφέροντάς τους τις πριμοδοτήσεις που προβλέπονται για την περίπτωση οριστικής εγκατάλειψης των αμπελώνων.

(12) Όσον αφορά το άρθρο 4, στην επιστολή της 23ης Ιανουαρίου 1997 για την κίνηση της διαδικασίας η Επιτροπή ανέπτυξε τους λόγους οι οποίοι περιλαμβάνονται στα σημεία 13-16:

(13) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 [3] σχετικά με τη χορήγηση, για τις αμπελουργικές περιόδους 1988/89 μέχρι

---

[1] Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης.

[2] Το κείμενο του άρθρου 4 του περιφερειακού νόμου περιλαμβάνει διάφορες νομικές ανακρίβειες: ένας από τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο είναι η κατοχή δικαιωμάτων επαναφύτευσης κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80. Κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου οι διατάξεις που είχε εισάγει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 δεν ίσχυαν πλέον από την 1η Απριλίου 1987 (ημερομηνία έναρξης της ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 που αφορά την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς). Πράγματι τα δικαιώματα επαναφύτευσης είχαν αποκτηθεί βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79.

[3] Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης.

▼B

1997/98, πριμοδοτήσεων για οριστική εγκατάλειψη αμπελουργικών εκτάσεων [1] προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων (που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ – Τμήμα Εγγυήσεων) για τους αμπελοκαλλιεργητές οι οποίοι εγκαταλείπουν οριστικά την παραγωγή. Η εγκατάλειψη πρέπει να γίνει υπό τους όρους που προβλέπει ο κανονισμός. Το ποσό της πριμοδότησης εξαρτάται (βλέπε τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού) από την παραγωγικότητα συγκεκριμένων εκτάσεων προκειμένου να ληφθεί υπόψη τόσο το κόστος των εργασιών εκρίζωσης και η απώλεια του δικαιώματος επαναφύτευσης όσο και η απώλεια μελλοντικών εσόδων. Είναι εμφανές ότι ο πρώτος όρος που πρέπει να πληρούται είναι ο όρος της εκρίζωσης αμπελώνα (άρθρο 4.2 του κανονισμού «Η χορήγηση της πριμοδότησης προϋποθέτει την υποβολή γραπτής δήλωσης με την οποία ο αιτών αναλαμβάνει την υποχρέωση να προβεί […] στην εκρίζωση των αμπελώνων στις εκτάσεις για τις οποίες ζητήθηκε η πριμοδότηση» — άρθρο 6 του κανονισμού: «το ύψος της πριμοδότησης για την οριστική εγκατάλειψη καταβάλλεται […] υπό τον όρο ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι προέβη πράγματι στην εκρίζωση»). Στην περίπτωση της εν λόγω ενίσχυσης φαίνεται ότι ο επιδιωκόμενος στόχος εκ μέρους των περιφερειακών αρχών δεν ήταν η ενθάρρυνση της εγκατάλειψης των εκτάσεων που καλλιεργούνται προς το παρόν [στόχος που επιδιώκεται με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88] αλλά μάλλον η αποζημίωση των αμπελοκαλλιεργητών λόγω της μη χρησιμοποίησης ενός δικαιώματος επαναφύτευσης. Η σικελιανή διάταξη προβλέπει χορήγηση μίας ενίσχυσης του ιδίου τύπου με την ενίσχυση που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 (ο οποίος έχει ως στόχο την εκρίζωση των υφισταμένων αμπελώνων και υπολογίζεται με βάση την προβλεπόμενη ζημιά που θα προκύψει από αυτή την εκρίζωση) ως αντιστάθμισμα μιας γενεσιουργού αιτίας η οποία δεν έχει κοινά σημεία με τη γενεσιουργό αιτία της συγχρηματοδοτούμενης ενίσχυσης. Λαμβανομένων υπόψη των κανόνων υπολογισμού της ενίσχυσης που προβλέπει ο κοινοτικός κανονισμός καθώς και της διαφορετικής φύσης της γενεσιουργού αιτίας και στις δύο περιπτώσεις, καθεστώς «κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88» και η εν λόγω περιφερειακή ενίσχυση, η χορήγηση της εν λόγω ενίσχυσης θα υπερκάλυπτε τις δαπάνες στις οποίες υπεβλήθησαν οι δικαιούχοι.

(14) Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερομένων δεν είναι δυνατόν να ισχυριστεί κανείς ότι η σικελιανή διάταξη επιδιώκει «ανάλογο» στόχο με εκείνον του κοινοτικού καθεστώτος κατά την έννοια του άρθρου 19 του εν λόγω κανονισμού: «ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τη χορήγηση ενισχύσεων που προβλέπονται από τις εθνικές κανονιστικές διατάξεις και επιδιώκουν στόχους ανάλογους με τους στόχους του παρόντος κανονισμού. Η χορήγηση αυτών των ενισχύσεων […] εξαρτάται από τη διενέργεια εξέτασης βάσει των άρθρων 92, 93 και 94 της συνθήκης». Τα προαναφερόμενα ισχύουν στην περίπτωση που εξακολουθούν να ισχύουν τα εξεταζόμενα δικαιώματα επαναφύτευσης.

(15) Στην προκειμένη περίπτωση τα δικαιώματα επαναφύτευσης που προβλέπονται από την εν λόγω περιφερειακή διάταξη αποκτήθηκαν δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 έχουν παύσει να ισχύουν (επειδή η διάρκειά τους είχε καθοριστεί για 8 έτη από τις διατάξεις της παλιάς οργάνωσης της αγοράς και κατά συνέπεια το «τελευταίο» δικαίωμα επαναφύτευσης που αποκτήθηκε βάσει αυτού του

[1] ΕΕ L 132 της 28.5.1998, σ. 3. Η ισχύς του κανονισμού παρατάθηκε μέχρι την αμπελουργική περίοδο 1997/98 από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1595/96 (ΕΕ L 206 της 16.8.1996, σ. 36).

▼B

κανονισμού έληξε το αργότερο οκτώ έτη μετά την 31η Μαρτίου 1987). Στην ουσία φαίνεται ότι η εν λόγω περιφερειακή ενίσχυση εμπίπτει στις ενισχύσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 (για τους καλλιεργητές οι οποίοι προβαίνουν σε εκρίζωση των αμπελώνων τους) υπέρ των σικελιανών αμπελοκαλλιεργητών οι οποίοι είχαν αποκτήσει ένα δικαίωμα επαναφύτευσης δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 και οι οποίοι, εξαιτίας των κλιματικών συμβάντων της περιόδου 1988/90, δεν μπόρεσαν να ασκήσουν αυτό το δικαίωμα επαναφύτευσης. Θα πρόκειται συνεπώς για μία αναδρομική αποζημίωση λόγω της «απώλειας» ενός δικαιώματος επαναφύτευσης το οποίο δεν μπορεί πλέον να χρησιμοποιηθεί.

(16) Επομένως, εάν στην περίπτωση ενός έγκυρου δικαιώματος επαναφύτευσης η χορήγηση μιας ενίσχυσης του τύπου «1442/88» θα έχει ως συνέπεια την υπερκάλυψη των δαπανών στις οποίες υπεβλήθη ο αμπελοκαλλιεργητής, στην περίπτωση ενός δικαιώματος επαναφύτευσης που δεν υφίσταται από νομική άποψη η ενίσχυση θα ήταν απλώς χαριστική (κατά την έννοια που δεν αντιστοιχεί σ' αυτήν κανένα αντιστάθμισμα) και θα πρέπει να θεωρηθεί ως μία λειτουργική ενίσχυση, που είναι καταρχήν ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά. Η εν λόγω ενίσχυση αφορά έναν τομέα ο οποίος υπόκειται, όσον αφορά την εγκατάλειψη της παραγωγής, στις διατάξεις της κοινής οργάνωσης της αγοράς. Οι διατάξεις αυτές έχουν, σύμφωνα με τη διαρκή νομολογία του Δικαστηρίου, πλήρη και εξαντλητικό χαρακτήρα ο οποίος εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίσουν μέτρα που θα μπορούσαν να τις θίξουν. Με βάση τα προαναφερόμενα η εν λόγω περιφερειακή ενίσχυση φαίνεται να παραβιάζει τις κοινοτικές διατάξεις που αφορούν την κοινή οργάνωση της αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 822/87]. Επομένως δεν μπορεί να υπαχθεί σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 87 (ήδη 92) της συνθήκης.

(17) *Το άρθρο 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995* προβλέπει την αύξηση κατά 10 000 εκατ. ITL του Ταμείου Ανανεούμενων Κεφαλαίων της CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) και χρησιμεύει για τη χορήγηση πιστώσεων διαχείρισης στις βιοτεχνίες.

(18) Στην επιστολή της της 23 Ιανουαρίου 1997 για την κίνηση της διαδικασίας η Επιτροπή βασίζεται στα επιχειρήματα τα οποία αναφέρονται λεπτομερώς στα σημεία 19 και 20.

(19) Δεν είναι δυνατόν να αποκλειστεί ότι, στο πεδίο εφαρμογής αυτού του άρθρου περιλαμβάνονται οι βιοτεχνίες οι οποίες δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης. Η Επιτροπή κάλεσε τις ιταλικές αρχές με την επιστολή 23927 της 17ης Ιουνίου 1996 να προσδιορίσουν τους τομείς δραστηριότητας οι οποίοι εμπίπτουν στον ορισμό της βιοτεχνίας και συγκεκριμένα αν σ'αυτόν περιλαμβάνονται οι δραστηριότητες της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας γεωργικών προϊόντων. Στην απαντητική τους επιστολή 7382 της 30ής Οκτωβρίου 1996 οι ιταλικές αρχές ανέφεραν ότι δεν χορηγούνται αυτά τα κεφάλαια στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων και παραδέχτηκαν ότι στην εν λόγω περιοχή η έννοια της βιοτεχνίας ερμηνεύτηκε ορισμένες φορές με ειδικά νομοθετικά κείμενα κατά τρόπον ώστε να περιλαμβάνει ορισμένες δραστηριότητες μεταποίησης και εμπορίας (για τις επενδύσεις στο γαλακτοκομικό τομέα παραδείγματος χάρη) και για το λόγο αυτό γίνεται παραπομπή στον εθνικό νόμο αριθ. 443 της 8ης Αυγούστου 1985 (νόμος πλαίσιο για τη βιοτεχνία)

▼B

προκειμένου να ερμηνευτεί το εύρος του κανόνα. Αυτός ο εθνικός νόμος αποκλείει τις γεωργικές επιχειρήσεις παραγωγής από τον ορισμό των βιοτεχνιών. Με βάση τα προαναφερόμενα δεν είναι δυνατόν να αποκλειστεί ότι οι πιστώσεις διαχείρισης που χορήγησε η CRIAS αφορούν επίσης τις βιοτεχνίες που δραστηριοποιούνται στους τομείς της μεταποίησης ή/και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων. Επειδή πρόκειται για ένα νέο καθεστώς ενισχύσεων που παραμένει σε ισχύ μετά την 1η Ιανουαρίου 1996 [1], θα πρέπει να εκτιμηθεί βάσει του πλαισίου σχετικά με τις εθνικές ενισχύσεις υπό τη μορφή πιστώσεων διαχείρισης [2], αλλά από τη στιγμή που δεν υπάρχει κανένα μεταγενέστερο στοιχείο η αξιολόγηση αυτών των μέτρων δεν μπορεί να γίνει βάσει των κανόνων του προαναφερόμενου πλαισίου. Κατόπιν αυτών η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 (ήδη 93) παράγραφος 3 της συνθήκης εναντίον της ενίσχυσης που προβλέπεται από το άρθρο 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95 στο μέτρο που αυτό εφαρμόζεται στον τομέα της παραγωγής ή/και της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης (δηλαδή στο μέτρο που ο αποκλεισμός του «γεωργικού τομέα» από το πεδίο εφαρμογής δεν αφορά όλες αυτές τις δραστηριότητες).

(20) *Το άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995*. Το άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 επιτρέπει τις δαπάνες που προβλέπονται στο κεφάλαιο 05 του περιφερειακού υπουργείου για τη συνεργασία και αυξάνει κατά 3 000 εκατ. ITL το κονδύλιο του περιφερειακού προϋπολογισμού αριθ. 75826. Οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι δαπάνες που προβλέπει το άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 πραγματοποιούνται για την επαναχρηματοδότηση των ενισχύσεων που προβλέπει ο περιφερειακός νόμος αριθ. 26 της 27ης Μαΐου 1987 και εξετάστηκαν υπό τους αριθμούς C 3/87 (εγκρίθηκε με απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 1987) και C 45/87 (εγκρίθηκε με την απόφαση SG(88) D/12824 της 8ης Νοεμβρίου1988). Ο νόμος αριθ. 26 της 27ης Μαΐου 1987 παρατάθηκε και ορισμένες από τις διατάξεις του τροποποιήθηκαν με τον περιφερειακό νόμο αριθ. 25/90, ο οποίος εξετάστηκε και εγκρίθηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο των περιπτώσεων ενίσχυσης NN 27/92 (απόφαση SG(92) D/15059 της 3ης Νοεμβρίου1992).

(21) Η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 με βάση τα επιχειρήματα του σημείου 22.

(22) Οι διάφοροι νόμοι που αναφέρονται παρακάτω και αφορούν τις ενισχύσεις στον αλιευτικό τομέα εξετάστηκαν με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων στον αλιευτικό τομέα [3] οι οποίες παρέπεμπαν στην τήρηση των όρων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4028/86 του Συμβουλίου σχετικά με τις κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση και την προσαρμογή των δομών της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας [4]. Η Επιτροπή δεν διαθέτει επαρκείς πληροφορίες για να μπορέσει να κρίνει εάν οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 στον αλιευτικό τομέα είναι συμβιβάσιμες με τη νομοθεσία που ίσχυε τη στιγμή της κοινοποίησης, δηλαδή με τις κατευθυντήριες γραμμές για

(1) Πρόκειται για την ημερομηνία που καθόρισε η Επιτροπή για την εφαρμογή του νέου πλαισίου εθνικών ενισχύσεων υπό τη μορφή πιστώσεων διαχείρισης στις ενισχύσεις που «δεν υφίστανται» κατά την έννοια του άρθρου 88 (ήδη 93) παράγραφος 1 της συνθήκης.
(2) ΕΕ C 44 της 16.2.1966.
(3) ΕΕ C 269 της 19.10.1985.
(4) ΕΕ L 376 της 31.12.1986, σ. 7.

▼B

την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας [1], οι οποίες παραπέμπουν στην τήρηση των όρων που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3699/93 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1993, ο οποίος καθορίζει τα κριτήρια και τους όρους των κοινοτικών παρεμβάσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας καθώς και της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων τους [2].

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

(23) Με τις επιστολές τους 3155 της 8ης Μαΐου 1997 και 3899 της 12ης Ιουνίου 1997 οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους μόνο όσον αφορά τα άρθρα 4 και 8 του νόμου αριθ. 81/1995. Όσον αφορά το άρθρο 4 οι αρχές επεσήμαναν τα ακόλουθα γεγονότα.

(24) Οι εν λόγω αμπελοκαλλιεργητές δεν μπόρεσαν να χρησιμοποιήσουν το ήδη κεκτημένο δικαίωμα, επειδή το δικαίωμα επαναφύτευσης έληξε κατά τη διάρκεια των ετών που συνέβη η φυσική καταστροφή. Το καθεστώς που προβλέπεται από το νόμο αριθ. 25/93 θα επέτρεπε την αποζημίωση των γεωργών εξαιτίας της απώλειας ενός κεκτημένου δικαιώματος και της απώλειας μελλοντικού εισοδήματος δεδομένου ότι ο στόχος που επιδιώκει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 [3], δηλαδή η μείωση των αμπελοοινικών παραγωγικών δυνατοτήτων, επετεύχθη παρόλα αυτά, ανεξάρτητα από τη θέληση των γεωργών.

(25) Οι αμπελοκαλλιεργητές ξερίζωσαν πράγματι τους αμπελώνες και υπεβλήθησαν στις δαπάνες εκρίζωσης χωρίς να λάβουν καμιά δημόσια ενίσχυση. Οι αρχές προτείνουν επομένως να χρησιμοποιηθεί ως μέθοδος υπολογισμού της ενίσχυσης η μέση παραγωγή των πέντε περιόδων που προηγήθηκαν της εκρίζωσης για τον καθορισμό του επιπέδου που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 και για την πληρωμή της πριμοδότησης Ecu με βάση την περίοδο αναφοράς.

(26) Ο περιφερειακός νόμος θέτει ως όρο για την πληρωμή της πριμοδότησης την ύπαρξη ενός δικαιώματος επαναφύτευσης το οποίο θα μπορούσε να το ασκήσει κανείς εντός πέντε περιόδων από την εκρίζωση στο βαθμό που δεν θα έχουν χορηγηθεί άλλες πριμοδοτήσεις.

(27) Όσον αφορά ειδικότερα το άρθρο 8 οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι τα κεφάλαια του ταμείου ανανεούμενων κεφαλαίων καθώς και τα υπόλοιπα σχετικά κεφάλαια, που καταργήθηκαν με το ίδιο άρθρο, κατετέθησαν σε ένα ενιαίο ταμείο χωριστής διαχείρισης που έχει ως στόχο να προβαίνει σε παρεμβάσεις υπέρ των βιοτεχνών, όπως προβλέπεται από το άρθρο 64 του περιφερειακού νόμου αριθ. 6/97. Τη στιγμή της μεταφοράς 10 δισεκατ. ITL (περίπου 5 εκατ. ευρώ), εκτός των άλλων και για το άρθρο 8, ο αρμόδιος περιφερειακός σύμβουλος επεσήμανε τη σκοπιμότητα αυτής της μεταφοράς «προτείνοντας στην CRIAS να αποκλείσει τη δυνατότητα χορήγησης της ενίσχυσης στις βιοτεχνίες παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας προϊόντων του γεωργικού τομέα».

(28) Οι ιταλικές αρχές δεν υπέβαλαν καμιά παρατήρηση σχετικά με το άρθρο 9 του νόμου αριθ. 81/1995.

---

(1) ΕΕ C 260 της 17.9.1994, σ. 3.
(2) ΕΕ L 346 της 31.12.1993, σ. 15, πέμπτη ενοποιημένη έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2468/98 (ΕΕ L 312 της 20.11.1998).
(3) Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης.

▼B

IV. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

α) Άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995

(29) Το άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 προβλέπει ενισχύσεις υπέρ των αμπελοκαλλιεργητών οι οποίοι, διαθέτοντας ένα δικαίωμα επαναφύτευσης το οποίο αποκτήθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 [1] και έχοντας υποστεί ζημιά εξαιτίας της ξηρασίας της περιόδου 1988-90, υπέβαλαν μία αίτηση για την χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 [1] με τους ίδιους όρους.

(30) Δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, στο βαθμό που επηρεάζουν τις συναλλαγές ανάμεσα στα κράτη μέλη, οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή από κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό μέσω της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής. Η Επιτροπή κρίνει ότι στην προκειμένη περίπτωση πληρούνται οι όροι εφαρμογής του άρθρου 87 παράγραφος 1 για όλα τα εν λόγω μέτρα. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, που αφορά την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς προβλέπει στο άρθρο 71 ότι τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης ισχύουν όσον αφορά την παραγωγή και την εμπορία των προϊόντων που διέπονται από αυτόν τον κανονισμό.

(31) Το άρθρο 4 του εξεταζόμενου νόμου προβλέπει ενισχύσεις για την αποζημίωση των αμπελοκαλλιεργητών λόγω των ζημιών που υπέστησαν εξαιτίας της αδυναμίας τους να χρησιμοποιήσουν ένα δικαίωμα επαναφύτευσης που αποκτήθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 και οι οποίοι υπέβαλαν αίτηση για τη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 για την οριστική εγκατάλειψη. Οι αμπελοκαλλιεργητές που δικαιούνται δημόσια ενίσχυση αποκτούν οικονομικά οφέλη που δεν θα μπορούσαν να αποκτήσουν διαφορετικά και κατά συνέπεια βελτιώνουν την ανταγωνιστική τους θέση σε σχέση με τους άλλους γεωργούς της Κοινότητας που δεν λαμβάνουν τις ίδιες ενισχύσεις.

(32) Η ενίσχυση επηρεάζει τον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές ανάμεσα στα κράτη μέλη. Είναι γεγονός ότι οι δικαιούχοι έχουν μία οικονομική δραστηριότητα σε έναν τομέα ο οποίος αποτελεί αντικείμενο συναλλαγών ανάμεσα στα κράτη μέλη, δηλαδή στον τομέα του οίνου. Το 1995 οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές στον τομέα του οίνου ανήλθαν σε 31 346 000 εκατόλιτρα και η παραγωγή της ΕΕ των 12 σε 152 848 000 εκατόλιτρα, εκ των οποίων η Ιταλία παρήγαγε τα 58 776 000 (δηλαδή το 38 % της συνολικής παραγωγής της ΕΕ των 12). Επιπλέον, η Ιταλία αντιπροσώπευε το 34,1 % του παγκόσμιου εμπορίου στον τομέα του οίνου. Η Σικελία είναι μία οινοπαραγωγός περιοχή. Το 1995 αντιπροσώπευε το 18 % της παραγωγής οίνου στην Ιταλία (παραγωγή 164 000 εκατόλιτρα περίπου). Επομένως το εν λόγω μέτρο εμπίπτει στον ορισμό της κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1.

(33) Η απαγόρευση χορήγησης κρατικής ενίσχυσης υπόκειται σε κάποιους όρους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης είναι σαφές ότι δεν μπορούν να εφαρμοστούν και ούτε τις επικαλέστηκαν οι ιταλικές αρχές. Σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες η ξηρασία δεν μπορεί να θεωρηθεί ως έκτακτο γεγονός κατά την έννοια του άρθρου

[1] Βλέπε σημείο 36 της παρούσας απόφασης.

▼B

87 παράγραφος 2 στοιχείο β). Λαμβανομένης υπόψη της φύσης του καθεστώτος που κοινοποιήθηκε η μόνη εξαίρεση που μπορεί να γίνει είναι αυτή που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3. Θα πρέπει συνεπώς να εξεταστεί εάν η εφαρμογή των προβλεπόμενων μέτρων μπορεί να υπαχθεί σ' αυτήν την εξαίρεση.

(34) Το άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 προβλέπει τη χορήγηση ενίσχυσης υπέρ των αμπελοκαλλιεργητών οι οποίοι, διαθέτοντας ένα δικαίωμα επαναφύτευσης που αποκτήθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 και μη μπορώντας να το χρησιμοποιήσουν εξαιτίας της ξηρασίας της περιόδου 1988/90, υπέβαλαν μία αίτηση για τη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88. Τα δικαιώματα στα οποία αναφέρονται οι ιταλικές αρχές και τα οποία αποτελούν το βασικό όρο για τη χορήγηση της ενίσχυσης αποκτώνται βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79, ο οποίος προβλέπει τους κανόνες κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς.

(35) Επειδή ο εν λόγω νόμος κοινοποιήθηκε κανονικά βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης εκ μέρους των ιταλικών αρχών η αξιολόγησή του θα γίνει με βάση τους κανόνες των κατευθυντήριων γραμμών της Κοινότητας που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις στο γεωργικό τομέα [1] (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές). Πράγματι, σύμφωνα με τους όρους του σημείου 23.3 των κατευθυντήριων γραμμών αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2000 και για τις νέες κρατικές ενισχύσεις, περιλαμβανομένων και αυτών που κοινοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη αλλά για τις οποίες δεν έχει αποφασίσει ακόμη η Επιτροπή.

(36) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 κατάργησε τον προηγούμενο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 που αφορά την κοινή οργάνωση της αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα, ο οποίος κατάργησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 καθώς και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 που αφορά τη χορήγηση πριμοδοτήσεων για την οριστική εγκατάλειψη των αμπελώνων. Τα δικαιώματα επαναφύτευσης διέπονται από το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1443/1999 και οι πριμοδοτήσεις εγκατάλειψης από τα άρθρα 8, 9 και 10.

(37) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 τα δικαιώματα επαναφύτευσης μπορούν να αποκτηθούν κατά δύο τρόπους: είτε πρόκειται για δικαιώματα παρόμοια με αυτά που αποκτώνται δυνάμει της προηγούμενης κοινοτικής ή εθνικής νομοθεσίας είτε χορηγούνται από τα κράτη μέλη στους παραγωγούς οι οποίοι δεσμεύονται να προβούν σε εκρίζωση επιφάνειας αμπελώνα πριν το τέλος της τρίτης περιόδου που έπεται αυτής για την οποία έγινε η φύτευση του αμπελώνα. Τα εν λόγω δικαιώματα επαναφύτευσης αποκτήθηκαν πράγματι βάσει μιας προηγούμενης κοινοτικής νομοθεσίας. Το κείμενο του άρθρου 4 του νόμου αριθ. 81/1995 είναι σαφές ως προς αυτό το σημείο [η ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί μόνο στους αμπελοκαλλιεργητές οι οποίοι «διαθέτοντας ένα δικαίωμα επαναφύτευσης που αποκτήθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 454/80 και έχοντας υποστεί ζημιά εξαιτίας της ξηρασίας της περιόδου 1988-90 υπέβαλαν αίτηση για τη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1442/88 υπό τους ιδίους όρους»]. Είναι απαραίτητο συνεπώς να αποδειχθεί ότι τα δικαιώματα αυτά εξακολουθούν να ισχύουν και ότι μπορούν να μετατραπούν σε πριμοδοτήσεις οριστικής εγκατάλειψης.

[1] ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2.

▼B

(38) Οι εν λόγω αμπελοκαλλιεργητές υπεβλήθησαν στις δαπάνες εκρίζωσης λαμβάνοντας ως αντιστάθμισμα τη δυνατότητα να ασκήσουν τα δικαιώματα επαναφύτευσης στις ίδιες εκτάσεις ή σε ισοδύναμες εκτάσεις. Στην προκειμένη περίπτωση τα δικαιώματα επαναφύτευσης [που αποκτήθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 [1]] δεν υφίστανται πλέον. Πράγματι, το παράρτημα IV β) Γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 ορίζει ως εξής το δικαίωμα επαναφύτευσης «το δικαίωμα φύτευσης σε μία έκταση ισοδύναμη από άποψη καθαρής παραγωγής προς αυτή όπου έγινε η εκρίζωση». Επειδή οι εν λόγω παραγωγοί δεν μπόρεσαν να ασκήσουν τα δικαιώματα επαναφύτευσης πριν τη λήξη της προθεσμίας (οι αρχές δήλωσαν ότι τα εν λόγω δικαιώματα έληξαν κατά την περίοδο 1988/90), δεν επρόκειτο πλέον για δικαιώματα που ίσχυαν τον καιρό που έγινε η κοινοποίηση του υπό εξέταση νόμου και κατά συνέπεια δεν ίσχυαν κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, άρθρο 4, πρώτη περίπτωση.

(39) Δεδομένου ότι έχουν λήξει τα δικαιώματα επαναφύτευσης που αποκτήθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79, κάθε ενίσχυση που έχει ως στόχο την αντιστάθμιση αυτών των δικαιωμάτων θα ήταν μία αναδρομική ενίσχυση ασυμβίβαστη προς το σημείο 3.6 των κατευθυντήριων γραμμών, σύμφωνα με τις οποίες μία ενίσχυση που χορηγείται αναδρομικά για δράσεις που έχει ήδη πραγματοποιήσει ο δικαιούχος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι περιέχει το απαραίτητο στοιχείο του κινήτρου και θα πρέπει να εξομοιωθεί προς μία λειτουργική ενίσχυση η οποία έχει ως μόνο στόχο να ανακουφίσει οικονομικά το δικαιούχο. Εκτός από τις περιπτώσεις των καθεστώτων ενίσχυσης που έχουν αντισταθμιστικό χαρακτήρα, όλα τα καθεστώτα ενίσχυσης θα πρέπει να προβλέπουν ότι καμία ενίσχυση δεν μπορεί να χορηγηθεί για εργασίες ή για ενέργειες που ξεκίνησαν πριν την υποβολή της αίτησης ενίσχυσης στην αρμόδια αρχή.

(40) Η μόνη περίπτωση στην οποία μία αναδρομική ενίσχυση θα μπορούσε να χορηγηθεί βάσει των εν λόγω οδηγιών, εάν αποδειχθεί ότι είναι συμβιβάσιμη με τους κανόνες της σχετικής κοινής οργάνωσης της αγοράς, είναι αυτή που αφορά μέτρα αντισταθμιστικού χαρακτήρα. Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση θα πρέπει να εξεταστεί εάν μπορεί να εφαρμοστεί το σημείο 11 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών που αφορά «τις ενισχύσεις οι οποίες έχουν ως στόχο να αντισταθμίσουν τις ζημιές όσον αφορά τη γεωργική παραγωγή ή τα μέσα γεωργικής παραγωγής» και στη συγκεκριμένη περίπτωση τις ενισχύσεις οι οποίες έχουν ως στόχο να αποζημιώσουν τους γεωργούς για τις ζημιές που υπέστησαν εξαιτίας των κακών καιρικών συνθηκών (η ξηρασία της περιόδου 1988/90). Είναι γεγονός ότι οι ιταλικές αρχές με την επιστολή 3899 της 12ης Ιουνίου 1997 απέδωσαν τη μη άσκηση του δικαιώματος επαναφύτευσης (και κατά συνέπεια τη σχετική ζημιά) στην ξηρασία. Το σημείο 11.1.2 των κατευθυντήριων γραμμών εξάλλου αναφέρει ότι, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος στρέβλωσης των κανόνων του ανταγωνισμού, η Επιτροπή κρίνει ότι πρέπει να ενεργήσει κατά τρόπο ώστε, χωρίς να παραβλέπει τους διοικητικούς και δημοσιονομικούς περιορισμούς, η ενίσχυση που χορηγείται στους γεωργούς για την αντιστάθμιση των ζημιών που υφίστανται όσον αφορά τη γεωργική παραγωγή να καταβάλλεται το συντομότερο δυνατό μετά την επέλευση του ζημιογόνου γεγονότος. Εάν η ενίσχυση καταβάλλεται μετά την πάροδο πολλών ετών από την επέλευση του εν λόγω γεγονότος, είναι υπαρκτός ο κίνδυνος η καταβολή

[1] Όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 454/80.

▼B

της να επιφέρει τα επιφέρει τα ίδια οικονομικά αποτελέσματα με τη λειτουργική ενίσχυση. Αυτό ισχύει ιδίως στην περίπτωση που η ενίσχυση καταβάλλεται αναδρομικά και αφορά αιτήσεις οι οποίες δεν συνοδεύονταν από τα απαραίτητα δικαιολογητικά τη στιγμή της υποβολής τους. Επομένως, απουσία ειδικής αιτιολογίας που βασίζεται για παράδειγμα στη φύση και στην έκταση του γεγονότος ή στην υστερόχρονη εμφάνιση ή στη συνεχιζόμενη φύση των ζημιών, η Επιτροπή δεν θα εγκρίνει προτάσεις για ενίσχυση οι οποίες υποβάλλονται μετά την παρέλευση τριών ετών από την επέλευση του ζημιογόνου γεγονότος. Στην προκειμένη περίπτωση οι προθεσμίες έχουν λήξει και οι αρχές δεν διέθεσαν κανένα στοιχείο για να αναλύσουν το εύρος και τη φύση του γεγονότος ούτε την υστερόχρονη εμφάνιση ή τη συνεχιζόμενη φύση των ζημιών που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παράταση της προθεσμίας των τριών ετών η οποία προβλέπεται από τις κατευθυντήριες γραμμές.

(41) Η ενίσχυση επίσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ενίσχυση για τη μείωση των παραγωγικών δυνατοτήτων κατά την έννοια του σημείου 9 των κατευθυντήριων γραμμών. Πράγματι, προκειμένου να μην θεωρούνται οι εν λόγω ενισχύσεις ως απλές λειτουργικές ενισχύσεις υπέρ των συγκεκριμένων επιχειρήσεων, θα πρέπει να αποδειχθεί ότι εξυπηρετούν το συμφέρον του τομέα στο σύνολό του. Αυτή η πριμοδότηση αποζημιώνει τους εν λόγω σικελιανούς αμπελοκαλλιεργητές για μία εκρίζωση η οποία πραγματοποιήθηκε 13 χρόνια περίπου πριν την κοινοποίηση της ενίσχυσης και επομένως δεν αποτελεί κατά κανένα τρόπο κίνητρο υπέρ του τομέα αλλά μία λειτουργική ενίσχυση.

(42) Εξάλλου απαραίτητος όρος για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης στο γεωργικό τομέα είναι να μην προσκρούει στους μηχανισμούς της κοινής οργάνωσης της αγοράς του σχετικού προϊόντος. Επομένως, οι δικαιούχοι του άρθρου 4 του νόμου αριθ. 81/1995 δεν είναι επιλέξιμοι για πριμοδότηση για την οριστική εγκατάλειψη βάσει των όρων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999. Το κεφάλαιο ΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 (άρθρα 8 και 9) ορίζει ότι οι πριμοδοτήσεις μπορούν να χορηγηθούν, βάσει αυτού του κεφαλαίου, ως αντιστάθμισμα για την οριστική εγκατάλειψη της αμπελοκαλλιέργειας σε μια συγκεκριμένη έκταση. Η πριμοδότηση μπορεί να χορηγηθεί σύμφωνα με αυτές τις διατάξεις στους παραγωγούς των καλλιεργούμενων αμπελουργικών εκτάσεων οι οποίες προορίζονται για την παραγωγή οινοποιήσιμων σταφυλιών. Οι εν λόγω αμπελοκαλλιεργητές δεν μπορούν να υποβάλουν αίτηση για τη χορήγηση πριμοδοτήσεων οριστικής εγκατάλειψης βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, επειδή οι εκτάσεις δεν καλλιεργούνται από την περίοδο 1981/82 (λήξη της προθεσμίας εκρίζωσης). Επομένως, οποιαδήποτε ενίσχυση χορηγείται στους εν λόγω καλλιεργητές είναι ασυμβίβαστη με τους κανόνες της κοινής οργάνωσης της αγοράς.

(43) Παρόλο ότι τα άρθρα 87, 88 και 89 εφαρμόζονται πλήρως στους τομείς που καλύπτονται από τις κοινές οργανώσεις της αγοράς, η εφαρμογή τους υπόκειται στις διατάξεις που προβλέπονται από τους σχετικούς κανονισμούς. Με άλλα λόγια η εφαρμογή εκ μέρους ενός κράτους μέλους των διατάξεων των άρθρων 87, 88 και 89 δεν υπερισχύει των διατάξεων των κανονισμών που διέπουν την κοινή οργάνωση της κάθε αγοράς. Η Επιτροπή επομένως δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να εγκρίνει μία ενίσχυση η οποία είναι ασυμβίβαστη με τις διατάξεις που διέπουν μία κοινή οργάνωση αγοράς ή που θα παρεμπόδιζε την καλή της λειτουργία. Η χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από το άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 προσκρούει

▼B

στους κανόνες της κοινής οργάνωσης της αγοράς του αμπελοοινικού τομέα που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, όπως απεδείχθη στο προηγούμενο σημείο και για το λόγο αυτό δεν μπορεί να υπαχθεί σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

(44) Ακόμη και αν εξεταστούν οι ενισχύσεις αυτές με βάση τους κοινοτικούς κανόνες που ίσχυαν πριν την έναρξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 (κανόνες βάσει των οποίων αποκτήθηκαν αυτά τα δικαιώματα) αποδεικνύεται ότι δεν μπορεί να γίνει η εξαίρεση που προβλέπεται από το άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης.

(45) Πράγματι, το άρθρο 4 του εν λόγω νόμου έχει ως στόχο να χορηγήσει στους αμπελοκαλλιεργητές οι οποίοι απέκτησαν δικαιώματα επαναφύτευσης κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 (δικαιώματα τα οποία έληξαν κατά την περίοδο 1988/90, όπως δήλωσαν οι αρχές) και οι οποίοι είχαν υποβάλει μία αίτηση χορήγησης πριμοδοτήσεων για την οριστική εγκατάλειψη των αμπελουργικών εκτάσεων μία ενίσχυση ως αποζημίωση λόγω της πραγματικής τους αδυναμίας να ασκήσουν αυτά τα δικαιώματα. Ο κοινοτικός νομοθέτης είχε προβλέψει δύο διαφορετικές λύσεις:

— τη δυνατότητα οριστικής εκρίζωσης των αμπελιών με αντιστάθμισμα τη χορήγηση των πριμοδοτήσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 ή

— τη δυνατότητα εκρίζωσης των αμπελιών με αντιστάθμισμα τη χορήγηση δικαιωμάτων επαναφύτευσης σε έκταση ισοδύναμη με αυτήν όπου έγινε η εκρίζωση, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/79.

Οι εν λόγω καλλιεργητές είχαν επιλέξει αρχικά την πρώτη λύση και απέκτησαν ως αντιστάθμισμα για την εκρίζωση το δικαίωμα επαναφύτευσης.

(46) Σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 είναι δυνατόν να χορηγηθούν εκ των υστέρων κρατικές ενισχύσεις υπό τον όρο ότι θα επιδιώκουν τους ίδιους στόχους με τον κανονισμό. Η χορήγηση αυτών των ενισχύσεων υπόκειται στην εξέτασή τους βάσει των άρθρων 87, 88, 89 της συνθήκης (ήδη: 92, 93 και 94). Επομένως, ο όρος για τη χορήγηση πρόσθετων κρατικών ενισχύσεων ήταν η ύπαρξη κοινών στόχων ανάμεσα στο καθεστώς ενισχύσεων και στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88. Ο υπό εξέταση νόμος προβλέπει μία αποζημίωση για τα δικαιώματα επαναφύτευσης που κατείχαν οι αμπελοκαλλιεργητές αλλά δεν μπόρεσαν να το χρησιμοποιήσουν λόγω της ξηρασίας. Όμως, ο στόχος του νόμου δεν αντιστοιχεί με αυτόν του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88, λόγω του ότι η μη άσκηση του δικαιώματος της επαναφύτευσης δεν μπορεί να εξομοιωθεί προς την οριστική εγκατάλειψη η οποία γίνεται στο πλαίσιο των στόχων και των κανόνων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88. Επιπλέον, δεν τηρούνται οι κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 επειδή λείπει τουλάχιστον ένας από τους απαραίτητους όρους για τη χορήγηση πριμοδοτήσεων οριστικής εγκατάλειψης. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1α του εν λόγω κανονισμού οι δικαιούχοι πριμοδοτήσεων λόγω οριστικής εγκατάλειψης είναι οι καλλιεργητές αμπελουργικών εκτάσεων οι οποίες προορίζονται για την παραγωγή οίνου, επιτραπέζιων σταφυλιών, σταφίδων ή αμπελουργικών εκτάσεων που καλλιεργούνται με μητρικές φυτείες εμβολίων, υπό τον όρο ότι οι ποικιλίες των εμβολίων περιλαμβάνονται στον πίνακα των ποικιλιών αμπελιών. Οι αμπελοκαλλιεργητές της Σικελίας δεν εμπίπτουν προφανώς σ' αυτή την κατη-

▼B

γορία, επειδή οι εκτάσεις για τις οποίες ζητούν πριμοδοτήσεις δεν εκαλλιεργούντο τον καιρό που υπέβαλαν την αίτηση κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 (είχε γίνει ήδη η εκρίζωση των αμπελιών, απαραίτητος όρος για την απόκτηση των δικαιωμάτων επαναφύτευσης).

(47) Όπως αναφέρεται στο σημείο 39 παραπάνω, τα δικαιώματα επαναφύτευσης είχαν λήξει κατά την περίοδο 1988/90 και δεν ίσχυαν πλέον τον καιρό που κοινοποιήθηκε το εν λόγω μέτρο. Δεδομένου ότι ο στόχος της ενίσχυσης που προβλέπεται από το άρθρο 4 του νόμου αριθ. 81/1995 είναι η αποζημίωση των αμπελοκαλλιεργητών λόγω της απώλειας των δικαιωμάτων επαναφύτευσης που δεν διέθεταν πλέον τον καιρό της δημοσίευσης του νόμου, η εν λόγω ενίσχυση έχει αναδρομικό χαρακτήρα και είναι αντίθετη προς τους κανόνες της κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/79, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 454/80. Η Επιτροπή συμπεραίνει λοιπόν ότι το εν λόγω μέτρο δεν μπορεί να υπαχθεί στις εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

β) **Άρθρο 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995**

(48) Το άρθρο 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 προβλέπει αύξηση κατά 10 000 εκατ. ITL του κεφαλαίου του ταμείου ανανεούμενων κεφαλαίων της Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane (CRIAS) που χρησιμεύει για τη χορήγηση πιστώσεων διαχείρισης στις βιοτεχνίες.

(49) Το άρθρο 8 του νόμου αριθ. 81/1995 προβλέπει ενισχύσεις, υπό τη μορφή πιστώσεων διαχείρισης, προς τις βιοτεχνίες. Αυτοί οι δημόσιοι πόροι χορηγούνται χωρίς κανένα αντάλλαγμα εκ μέρους των επιχειρήσεων οι οποίες κατ' αυτόν τον τρόπο βελτιώνουν την ανταγωνιστική τους θέση σε σύγκριση με τους άλλους γεωργούς της Κοινότητας που δεν λαμβάνουν τις ίδιες ενισχύσεις. Από τις διατεθείσες πληροφορίες προκύπτει ότι οι ενισχύσεις αυτές προορίζονται για τις επιχειρήσεις οι οποίες ασχολούνται με τη μεταποίηση και την εμπορία των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου [1], της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών προβλέπει στο άρθρο 51 ότι τα άρθρα 87 και 89 της συνθήκης εφαρμόζονται σε σχέση με την ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη μέλη για μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης.

(50) Η απαγόρευση χορήγησης κρατικής ενίσχυσης υπόκειται σε όρους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης είναι ανεφάρμοστες και δεν τις επικαλέστηκαν οι ιταλικές αρχές. Λαμβανομένης υπόψη της φύσης του κοινοποιηθέντος καθεστώτος η μόνη εξαίρεση που θα μπορούσε να γίνει είναι αυτή που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3.

(51) Οι πιστώσεις διαχείρισης θα πρέπει να εκτιμηθούν με βάση την ανακοίνωση της Επιτροπής που αφορά τις κρατικές ενισχύσεις σχετικά με τις βραχυπρόθεσμες πιστώσεις με επιδοτούμενα επιτόκια στη γεωργία (πιστώσεις διαχείρισης) [2] και την πειθαρχία σε θέματα κρατικών ενισχύσεων σε σχέση με τις πιστώσεις διαχείρισης στη γεωργία [3]. Στις παρατηρήσεις των ιταλικών

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.
[2] ΕΕ C 44 της 16.2.1996, σ. 2.
[3] SG (97) D 10801 της 19.12.97.

▼B

αρχών δεν περιλαμβάνονται επαρκή στοιχεία για να αποκλειστεί οριστικά ότι το άρθρο αυτό δεν ισχύει και για τις βιοτεχνίες που δραστηριοποιούνται στους τομείς της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης. Το άρθρο 64 του νόμου αριθ. 6/97, το οποίο καταργεί το άρθρο 8, προβλέπει μία απλή μεταφορά πόρων που προορίζονται για πιστώσεις διαχείρισης υπέρ των βιοτεχνών χωρίς να προσδιορίζεται μεταγενέστερα ποιες είναι οι κατηγορίες βιοτεχνών τις οποίες αφορά ο νόμος.

(52) Με την επιστολή 3155 της 8ης Μαΐου 1997 οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι τον καιρό της μεταφοράς συνέστησαν «στην CRIAS να μην χορηγήσει ενισχύσεις στις βιοτεχνίες οι οποίες δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής ή της μεταποίησης ή της εμπορίας των προϊόντων του γεωργικού τομέα».

(53) Η αξία αυτής της σύστασης είναι τεράστια: καταρχάς η σύσταση αυτή γίνεται εξαιτίας του γεγονότος ότι υπάρχει η δυνατότητα χορήγησης πιστώσεων διαχείρισης σε επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στο γεωργικό τομέα. Εξάλλου την ύπαρξη αυτής της δυνατότητας δεν την αρνούνται οι ιταλικές αρχές οι οποίες, στην επιστολή 7382 της 30ής Οκτωβρίου 1996 παρόλο ότι δεν περιλαμβάνουν στην κατάσταση των πιθανών δικαιούχων της ενίσχυσης τις επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα της πρωτογενούς παραγωγής, παραδέχονται εντούτοις ότι στην εν λόγω περιοχή η έννοια της βιοτεχνίας είχε ερμηνευτεί μερικές φορές από ειδικά νομοθετικά κείμενα κατά τρόπο ώστε να περιλαμβάνονται ορισμένες δραστηριότητες μεταποίησης και εμπορίας (όπως είναι οι επενδύσεις στο γαλακτοκομικό τομέα παραδείγματος χάρη). Στην προκειμένη περίπτωση οι ιταλικές αρχές παραπέμπουν στον εθνικό νόμο-πλαίσιο, στο νόμο αριθ. 443 της 8ης Αυγούστου 1995, ο οποίος στο άρθρο 3 ορίζει ως βιοτεχνία […] την επιχείρηση η οποία είχε ως βασικό της στόχο την παραγωγή αγαθών, ακόμη και ημιτελών προϊόντων, ή την παροχή υπηρεσιών εκτός από τις γεωργικές δραστηριότητες […]. Το κείμενο του νόμου δεν επιτρέπει την εξαγωγή του συμπεράσματος ότι ο αποκλεισμός αυτός αφορά και τις γεωργικές βιοτεχνίες οι οποίες ασχολούνται με τη μεταποίηση ή/και την εμπορία των γεωργικών προϊόντων.

(54) Μόλις γίνει δεκτό να χορηγούνται πιστώσεις διαχείρισης στις επιχειρήσεις που ασχολούνται με τη μεταποίηση ή/και την εμπορία γεωργικών προϊόντων βάσει του άρθρου 8, θα πρέπει να αναλυθεί η νομική αξία της «σύστασης» των περιφερειακών αρχών, δηλαδή να εξεταστεί αν η σύσταση αυτή παρέχει επαρκείς εγγυήσεις ότι καμία επιχείρηση παραγωγής, μεταποίησης ή εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης δεν θα λάβει τις πιστώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 8. Από την προαναφερόμενη επιστολή προκύπτει ότι ο αρμόδιος περιφερειακός σύμβουλος τη στιγμή της μεταφοράς «επεσήμανε τη σκοπιμότητά της» προτείνοντας να αποκλειστούν οι βιοτεχνίες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής, της μεταποίησης ή/και της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων. Με τον τρόπο που είναι διατυπωμένη αυτή η σύσταση φαίνεται ότι δεν είναι δεσμευτική.

(55) Από τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι δεν αποκλείεται το εν λόγω καθεστώς να εφαρμόζεται και στις βιοτεχνίες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της μεταποίησης ή/και της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων. Επομένως το εν λόγω άρθρο θα πρέπει να εκτιμηθεί με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές, την ανακοίνωση της Επιτροπής που αφορά τις κρατικές ενισχύσεις σχετικά με τις βραχυπρόθεσμες πιστώσεις με επιδοτούμενο επιτόκιο στη γεωργία (πιστώ-

▼B

σεις διαχείρισης) και την πειθαρχία όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις σχετικά με τις πιστώσεις διαχείρισης στη γεωργία. Ειδικότερα στην ανακοίνωση της Επιτροπής που αφορά τις κρατικές ενισχύσεις σχετικά με τις βραχυπρόθεσμες πιστώσεις με επιδοτούμενα επιτόκια στη γεωργία, στο σημείο Α, η Επιτροπή αναφέρει με σαφήνεια ότι οι πιστώσεις διαχείρισης είναι λειτουργικές ενισχύσεις, οι οποίες επιτρέπονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις μόνο εξαιτίας της στρέβλωσης του ανταγωνισμού που μπορούν να προκαλέσουν. Η χορήγηση αυτών των ενισχύσεων επομένως εξαρτάται απόλυτα από την τήρηση των όρων που προβλέπουν τα προαναφερόμενα έγγραφα.

(56) Από τις προαναφερόμενες κοινοτικές νομικές διατάξεις σχετικά με τις προαναφερόμενες πιστώσεις διαχείρισης προκύπτει με σαφήνεια ότι οι πιστώσεις διαχείρισης αποτελούν λειτουργικές ενισχύσεις οι οποίες θα πρέπει να υπαχθούν στις σχετικές διατάξεις χορήγησης. Ειδικότερα, σύμφωνα με τα σημεία Β και Γ της προαναφερόμενης ανακοίνωσης οι πιστώσεις διαχείρισης θα πρέπει να είναι προσβάσιμες από όλους τους φορείς της περιοχής χωρίς καμία διάκριση και χωρίς καμία αναφορά στον τύπο της γεωργικής δραστηριότητας για την οποία τις χρειάζεται ο γεωργός. Το κράτος θα πρέπει να εντοπίσει τους ευρισκόμενους σε δυσμενή θέση του τομέα από την άποψη της διαφοράς ανάμεσα στο επιτόκιο που εφαρμόζεται σε έναν φορέα εντός του γεωργικού τομέα και στο επιτόκιο που εφαρμόζεται στους άλλους τομείς της οικονομίας του κράτους μέλους όσον αφορά τις πιστώσεις διαχείρισης του ιδίου ύψους, οι οποίες προορίζονται για δραστηριότητες οι οποίες δεν έχουν σχέση με τις επενδύσεις. Το ύψος των δανείων δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να υπερβαίνει τις ταμειακές ανάγκες οι οποίες προκύπτουν από το γεγονός ότι οι δαπάνες για την παραγωγή πραγματοποιούνται πριν την είσπραξη των κερδών από τις πωλήσεις. Η ενίσχυση δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να συνδέεται με ειδικές δραστηριότητες εμπορίας και παραγωγής. Η τήρηση των προαναφερόμενων όρων αποτελεί απαραίτητο στοιχείο για τη χορήγηση πιστώσεων διαχείρισης. Καμιά πληροφορία δεν δόθηκε από τις ιταλικές αρχές σχετικά με αυτά τα στοιχεία.

(57) Σύμφωνα με τους προαναφερόμενους όρους η ενίσχυση που προβλέπεται από το άρθρο 8 είναι λειτουργική ενίσχυση. Στον τομέα της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης, σύμφωνα με το σημείο 3.5 των κατευθυντήριων γραμμών, κάθε μέτρο ενίσχυσης για να θεωρηθεί ως συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά θα πρέπει να περιέχει κάποιο στοιχείο κινήτρου ή να απαιτεί κάποιο αντιστάθμισμα εκ μέρους του δικαιούχου. Εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται ρητά από την κοινοτική νομοθεσία ή από τις κατευθυντήριες γραμμές, οι κρατικές ενισχύσεις οι οποίες έχουν ως μόνο στόχο τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των παραγωγών, αλλά δεν συμβάλλουν κατά κανένα τρόπο στην ανάπτυξη του τομέα, και συγκεκριμένα αυτές που χορηγούνται με μόνη βάση την τιμή, την ποιότητα τη μονάδα παραγωγής ή τη μονάδα των μέσων παραγωγής εξομοιούνται προς τις λειτουργικές ενισχύσεις και είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά. Θα πρέπει να επισημανθεί εξάλλου ότι πρόκειται για ενισχύσεις οι οποίες ενδέχεται να παραβιάζουν τους μηχανισμούς οι οποίοι διέπουν τις κοινές οργανώσεις της αγοράς.

(58) Όσον αφορά τις πιστώσεις διαχείρισης οι οποίες από τη φύση τους είναι λειτουργικές ενισχύσεις, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το μέτρο δεν μπορεί να υπαχθεί σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3 της συνθήκης, στο βαθμό που το άρθρο αυτό εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις οι οποίες

▼B

δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος I της συνθήκης.

γ) **Άρθρο 9 του νόμου αριθ. 81/1995**

(59) Το άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/1995 επιτρέπει τις δαπάνες που προβλέπονται στο κεφάλαιο 05 του περιφερειακού υπουργείου για τη συνεργασία και αυξάνει κατά 3 000 εκατ. ITL τη θέση αριθ. 75826 του περιφερειακού προϋπολογισμού.

(60) Οι εν λόγω περιφερειακές ενισχύσεις χορηγούνται για την επαναχρηματοδότηση των δαπανών που έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή στο πλαίσιο των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον περιφερειακό νόμο αριθ. 26 της 27ης Μαΐου 1987 και εξετάστηκαν υπό τους αριθμούς C 3/87 (εγκρίθηκαν με την απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 1987) και C 45/87 (εγκρίθηκαν με την απόφαση SG(88) D/12824 της 8ης Νοεμβρίου 1988). Η ύπαρξη ενός στοιχείου κρατικής ενίσχυσης απετέλεσε αντικείμενο ελέγχου στο πλαίσιο αυτών των δύο ενισχύσεων.

(61) Η απαγόρευση της χορήγησης κρατικής ενίσχυσης υπόκειται σε όρους. Στην προκειμένη περίπτωση οι εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης είναι ανεφάρμοστες και δεν τις επικαλέστηκαν οι ιταλικές αρχές. Λαμβανομένης υπόψη της φύσης του κοινοποιηθέντος καθεστώτος, η μόνη εξαίρεση που μπορεί να γίνει είναι αυτή του άρθρου 87 παράγραφος 3.

(62) Οι ενισχύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 9 πρέπει να εκτιμηθούν με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές που δημοσιεύτηκαν στην ΕΕ C 19 της 20.1.2001, οι οποίες παραπέμπουν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου σχετικά με τις διαρθρωτικές δράσεις της Κοινότητας. Η Επιτροπή δεν έχει ακόμη στη διάθεσή της τις απαραίτητες πληροφορίες προκειμένου να προβεί σε ανάλυση των ενισχύσεων που προβλέπονται από αυτό το άρθρο. Κατά συνέπεια είναι υποχρεωμένη να διαβιβάσει στην Ιταλία ένα αίτημα προκειμένου να της δοθούν οι απαραίτητες πληροφορίες ώστε να εξετάσει αυτά τα μέτρα ενίσχυσης και να μπορέσει να πάρει μία απόφαση έχοντας πλήρη γνώση των πραγμάτων. Στην περίπτωση που η Ιταλία δεν ικανοποιήσει αυτό το αίτημα, σύμφωνα με το άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή θα λάβει την απόφασή της με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες.

V. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(63) Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, εάν το ζητήσει το οικείο κράτος μέλος, η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση εντός δύο μηνών βάσει των πληροφοριών που διαθέτει. Εν ανάγκη, εφόσον οι διαθέσιμες πληροφορίες δεν αρκούν για τη διαπίστωση του συμβιβάσιμου, η Επιτροπή λαμβάνει αρνητική απόφαση.

(64) Με βάση τα προαναφερόμενα η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι ενισχύσεις που προβλέπει ο υπό εξέταση περιφερειακός νόμος στα άρθρα 4 και 8, στο βαθμό που ισχύουν για το γεωργικό τομέα, αποτελούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 οι οποίες δεν μπορούν να υπαχθούν σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3,

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις που προτίθεται να χορηγήσει η Ιταλία βάσει των άρθρων 4 και 8 του νόμου της 7ης Νοεμβρίου 1995 αριθ. 81 της περιφέρειας της Σικελίας υπέρ των τομέων της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος Ι της συνθήκης, με εξαίρεση τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

Επομένως η Ιταλία δεν επιτρέπεται να χορηγήσει αυτές τις ενισχύσεις.

Άρθρο 2

Η Ιταλία θα ενημερώσει την Επιτροπή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης σχετικά με τα μέτρα που θα έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς αυτήν.

▼M1

▼B

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.